

AMERIKA

ESPERANTISTO

W. MARCOTIAN

34

6

October, 1925

Why Not English?	Page
Ni Bezonas Vortaron	1
Geneva Kongreso	4
News and Notes from the Central Office	6
Radio	8
For the Beginner	9
First Course in Esperanto	9
The Krestomatio Class	12
	14

AMERIKA ESPERANTISTO

OFFICIAL ORGAN OF
THE ESPERANTO ASSOCIATION of NORTH AMERICA, Inc.
a propaganda organization for the furtherance of the study and use of the
International Auxiliary Language, Esperanto.

Yearly Memberships: Regular \$1.00; Contributing \$3.00; Sustaining \$10.00; Life Members \$100.

HERBERT M. SCOTT, Editor

CLUB DIRECTORY

This department is conducted solely for the benefit of our organized groups throughout the country. It furnishes a means of keeping in close touch with the work in other cities, for the exchange of ideas and helpful suggestions, and for the formation of valuable friendships in a united field of endeavor.

Groups are listed for 12 issues of the magazine, at a cost of only 25 cents for the two-line insertion. Extra lines are 10 cents each additional. The heading,—name of city or town—is inserted free. This matter warrants the immediate attention of every club secretary. Group Charter—\$1.00.

BERKELEY, CALIF.

Berkeleya Esperanta Rondo.—Vinton Smith, Secy., 586 Lake Park Ave., Oakland, Calif.

OAKLAND, CALIF.

Oakland Esperanta-Rondo.—L. D. Stockton, Secretary, 420 15th St.

SAN FRANCISCO, CALIF.

Esperanto Association of California, Inc.—Meets first Tuesday evenings, Rooms 309-311 Chronicle Bldg., San Francisco. M. D. Van Sloun, Secretary, 1160 Fell Street.

MONTREAL, CANADA.

Montreal Esperanto Association: Meets each Monday evening at 8 in Room 25, 747 St. Catherine St., West, Sek. G. E. Warner.

OKLAHOMA CITY, OKLA.

La Oklahoma Esperantista Societo kunvenas dimanĉe kun Arto kaj Scienco Klubo, 2501 W. Ave. "G", RR6, Box 156, Oklahoma, Okla. C. R. D. S. Oakford, Prez.

WASHINGTON, D. C.

Kolumbia Esperanto-Asocio, third Thursday October to May; Kabea Klubo, other Thursdays throughout the year, at 8 P. M. Class, Thursday, at 7.30. All at 1918 Sunderland Place.

CHICAGO, ILLS.

La Gradata Esperanto-Societo, Dvorak Park.—Jaroslav Sobehrad, Secretary, 5625 23rd Rd., Cicero, Ill.

La Esperanto Oficejo, 1669 Blue Island Ave.—Kunvenas 2an kaj 4an sab. ĉiumonate.

ROCKFORD, ILLS.

Scandinavian Esperanto Institute, 419 7th St.

BOSTON, MASS.

Boston Esperanto Society, 507 Pierce Bldg., Copley Sq.—Meets Tuesdays, 7 P. M. Miss M. Butman, Secretary.

WORCESTER, MASS.

Worcester County Esperanto Society.—Business Institute, every Friday, 8 P. M.

BALTIMORE, MD.

La Baltimore, Md., Esperanta Rondeto meets 1st and 3rd Wednesday evenings in month at Md. Academy of Sciences.

DETROIT, MICH.

Detroit Esperanto Office, 2916 East Grand Blvd.—Open daily. Library at disposal of everybody daily, 7 A. M.-9 P. M., except Tues. and Fri. Classes meet Tues. and Fri., 8.10 P. M.

La Pola Esperanto Asocio, 1507 E. Canfield Ave.—B. Lendo, Sek., 3596 29th St.

TOPEKA, KANSAS Esperanto Association. Prez. Capt. Geo. P. Morehouse. Sek-iino, S-ino Lida R. Hardy, 1731 Lane St. Kores-Sek-iino, F-ino Leone Newell, 635 Watson St.

NEW YORK CITY, N. Y.

The New York Esperanto Society.—Miss L. F. Stoeppler, Sec., 63 West 94th St. The Barĉo, or Esperanto Supper, is held on the first Saturday of each month, 6.45 P. M. at Hotel Endicott, 81st St. and Columbus Ave.

WEEHAWKEN, N. J.

Hudson County Esperanto Society, Box 32, Weehawken, N. J. Headquarters: Room 307 Dispatch Building, Union Hill, N. J. Meetings: The second Tuesday of month. Secretary: Mr. O'Brien, 6 Hageman Place, West New York, N. J. Literatura Klaso, under direction of J. J. Sussmuth, every Tuesday except second, Room 307 Dispatch Building, Union Hill, N. J.

CLEVELAND, OHIO.

The Cleveland Esperanto Society, Hotel Winton, every Monday, 8.00 P. M. S. Kozminski, Sek., 3406 Meyer Ave.

TORONTO, CANADA.

The Toronto Esperanto Society, which has recently suspended its meetings, is being re-organized.

All interested are invited to communicate with the Acting Secretary, Sro. D. W. M. Jenkins, 514 Jarvis Street, Toronto.

PHILADELPHIA, PA.

Philadelphia Esperanto Society, Henry W. Hetzel, Sec'y, West Phila. High School for Boys. Barĉo and monthly meetings on third Tuesdays at Hotel Hanover, 12th and Arch Sts. (Barĉo 6.45; business meeting 7.45 P. M.) Centra Loka Oficejo, 133 N. 13th St. (Librovendejo de Peter Reilly, Vic-Delegito de U. E. A.)

Rondeto de Litovaj Esperantistoj, 2833 Livingston St.

Esperanto Stelo de Polujo.—Sekr., S. Zysk. Kunvenas mardon vespere inter 8-10 h., 509 N. York Ave.

PITTSBURGH, PA.

Esperanto Sec., Academy of Science and Art.—J. D. Hailman, Sec., 310 S. Lang Ave. Fridays, 8 P. M.

MILWAUKEE, WISC.

Hesperus Esperantists.—S-ino B. H. Kerner, Sek., 629 Summit Ave., 3rd Tuesdays, 8 P. M.

ST. PETERSBURG, FLORIDA.

Amikeco Rondo meets Tuesdays 4.00 P. M., Fridays 8.00 P. M. E. E. Owen-Flint, Sec. 211 7th Ave. North.

Amerika Esperantisto

ORGANO

de la

ESPERANTA ASOCIO DE NORDA AMERIKO

507 Pierce Bldg., Copley Square

Boston 17, Mass., U. S. A.

ONE DOLLAR A YEAR

Vol. 34.

October, 1925.

No. 6.

WHY NOT ENGLISH?

Of all the arguments we have heard in criticism of the Esperanto movement in this country the most frequent and persistent has been based on the assumption that our own mother tongue is destined for the role of international language, in fact is such to a large extent today. We concede at the outset that there is much plausibility in the view. The British Isles, New Zealand, the Continent of Australia, and the Semi-Continent of our United States, together embrace a group of practically unilingual countries which in physical extent, strategic position, population, social and political importance — taking these factors in conjunction—far outranks any other linguistic group on the face of the globe. Along the beaten tracks of international travel in all continents tourists find English spoken in the best hotels and the largest commercial houses. English, along with French, is an official language of the League of Nations. With our native speech thus acting as a go-between to the extent it undoubtedly is at the present day, where, it is asked, is there any call or room for any new language?

In the face of the above-stated plausibility, and with all due respect to the language of Shakespeare and Henry Ford, our answer as English-speaking Esperantists is that the international position of English today is a mere **makeshift**, a highly unsatisfactory one at that, and the only sound and permanent solution of the problem is the artificial language, to wit Esperanto.

We have no quarrel with the advocates of English as a world-speech, any more than we have with the equally vehement advocates of French, and of German, and of Spanish. We are primarily interested in the substitution of a single international medium in place of a thousand, and we are intrinsically indifferent as to

what that medium shall be. We line up with Esperanto simply because we are convinced that neither English, French, nor any other racial tongue can possibly fill the bill, except as a temporary, partial and barely tolerated makeshift.

First and last, human nature won't stand for it. We think this will be most readily seen by a very simple stretch of the imagination. Let the gentle partisan of English picture to himself for a minute that French, or German, or Spanish are serious candidates for the vast role of international auxiliary language of the world—would he be willing to yield that proud place to any one of those other languages? We think not. And why not? Because the language selected would of itself give an overwhelming advantage, commercially, socially, politically and in every other way, to the race whose language would be thus selected. First and foremost, the people whose language was thus selected would of course be relieved of the necessity of learning any other language whatever than their mother tongue, while all other races and countries would have to learn the language designated as international in addition to their mother tongue. This ratio of initial advantage can by no means be expressed even by the obvious figures 2 to 1; for a mother tongue is to a very great extent not learned at all, but imbibed from infancy; while every natural **foreign** language presents crucial difficulties to all who are alien to it. Again, the entire literature of the language selected would be imposed, willy-nilly, on the rest of the world; for only by an enforced instruction of that literature thruout the world would it be possible to preserve the spirit of the language selected and keep it from disintegration into a thousand chaotic dialects. With the literature, also the habits of thought, the ambitions (good and bad), the ideals (progressive or reactionary),—in a word the mind and soul of a single race would be fastened on the rest of the world, to the suppression and virtual extinction of all other racial and national spirits. But it is inconceivable that such a spiritual absorption should take place without at the same time a complete and exclusive commercial and political absorption.

It is certain that we Anglo-Saxons would accept no such position at the hands of French, German or Spanish. How then can we expect the Frenchman, the German, the Spanish-American, to submit to a situation from which we would ourselves recoil? As a matter of fact neither these races nor any others, great or small, have accepted such a situation. It may safely be said that in every foreign country English is on the same plane as other national languages, and there is never the slightest thought on the part of other nations of giving it a predominance over the mother tongue. This is proved by the fact that in no foreign nation on the face of the globe is there any society or institute

for the propaganda of English as world language. Hotels, commercial houses, the League of Nations, use English simply thru the exigencies of the moment, just as they use French in the same way. English and French at present stand at the head because the War has put Germany, and Revolution Russia, under eclipse, and because the Spanish-speaking world is suffering the fate of neutrality in the great Crisis. But this situation can only be temporary. The English language could become universal only if the Anglo-Saxon swallowed the earth. But France and her allies may be trusted to stand in the way of such a consummation, until such time as the Teuton and Slav recover from their wounds, to say nothing of the growing forces of Latin America, and the uprising hordes of the Far East.

To contend for English as a formal and all-exclusive international language is to awake the just resentment and antagonism of every race on the face of the earth other than the Anglo-Saxon. The only righteous, peaceful, rational solution of the problem is a **neutral** language, foreign to all peoples alike, therefore giving predominance of any kind to none. **That is the why of Esperanto.**

Every practical English-speaking Esperantist thankfully and joyfully accepts the present-day diffusion of his mother tongue for what it is worth. With everyone who already knows English he talks and writes English. In the course of his Esperanto correspondence the editor of this paper not long since ran across a Chinaman who had been educated in this country. He at once discarded Esperanto and pursued the correspondence in English. The article in the next number on the Esperanto Movement in Japan was written at our special request that the same be written, if possible, in English, and only when we found that its author, tho now resident in this country, did not yet know enough English to write in it, did we accept the article in Esperanto, and take upon ourselves the task of translating it into English. We simply utilize Esperanto in fields where English is out of the question, and not in the running. We prefer to have intercourse with the common people of various countries without the annoyance of interpreters and the expense of tourist agencies. Without Esperanto we could seldom correspond with the natives of any country outside the English-speaking group of four (for even Canada is part French-speaking, and South Africa part Dutch-speaking), while the Year Book of the Universal Esperanto Association puts us in touch with a host of correspondents in every quarter of the globe **who are pledged to answer us** provided we enclose postage. The same Year Book extends us the assistance of these same responsible individuals in case we desire to travel in almost any part of the civilized globe, at the bare cost of their expenses, and we are not con-

fined to the high-priced hotels where alone "English is spoken."

To sum up: English stops with the domination of the Anglo-Saxon. There starts Esperanto.

NI BEZONAS VORTARON

La lingvo Esperanto bezonas vortaron. Je unua vido tio kredeble ŝajnos stranga aserto. Ĉu ni anglalingvanoj ne posedas la bonegajn vortarojn de Rhodes, Millidge, "Edinburgh", Fulcher and Long? La francoj la vortarojn de Grosjean-Maupin? la germanoj la vortarojn de Christaller kaj de Zamenhof? ktp. ktp. tra ĉiuj plej gravaj lingvomedioj? Jes, sed la naci-Esperantaj kaj Esperanto-naciajn leksikonojn ni ne celas. Nu do, diros la ankoraŭ mirigita leganto, se vi celas la ĝeneralajn Esperanto-Esperantajn vortkolektojn, ankaŭ ilin ni posedas bonegajn—ekz. la vortarojn de Kabe, de Boirac, aŭ la teknikan enciklopedion de Verax. Ja vere, sed mankas al ili esence ingredienco, kiun ni esperas indiki kaj akcenti per nia nuna artikolo.

Restas konsideri la Oficialan Radikaron de la Lingvo Komitato,—la Universalan Vortaron kun ĝiaj tri Aldonoj, kiu formas parton de la Fundamento, la rajte netuŝebla Bazroko de nia lingvo kaj movado. Post la nepre necesaj korektoj de l' eraraj tradukoj en "Universala Vortaro," tiu Radikaro estos sendube pli bona gvidilo ol nun por la diverslandaj vortaristoj, verkantoj kaj diversmaniere-uzantoj de nia lingvo. Sed Oficiala Radikaro, eĉ kun fidindaj tradukoj en **kvindek** lingvoj, ne sufiĉas por firme subteni la purecon kaj unuecon de nia lingvo.

Ni bezonas pli ol Radikaro. Ni bezonas propran **Vortaron**, kiel ĉiuj ceteraj vivantaj lingvoj. La naci-Esperantaj kaj Esperanto-naciaj vortaroj per si mem tro distiremas Esperanton en la idiotismajn vojojn de la diversaj naciaj lingvoj. Ili estas tre taŭgaj en sia loko, sed ili ne estas kaj ne povas esti sufiĉe fidindaj, se ili ne ĉerpas zorgege kaj **eksklusive** el bonegaj leksikonoj ĝeneralaj **nur-Esperantaj** (tio estas kun **definicioj en Esperanto**). Nu, la vortaroj ĝeneralaj de Kabe, Boirac kaj Verax estas laŭdegindaj. Bedaŭrinde ili tro diferencas inter si, precipe Boirac kontraŭ Kabe unuflanke kaj Verax duaflanke. Kaj malestas ĉe unu kaj ĉiuj tri la nepre necesa kvalito de **oficialeco**.

Tio, kion ni adeptoj bezonas, ni eĉ riskas diri **bezonegas**, en la nuna tempo estas (anstataŭ nur Radikaro kun rigidaj, sekaj nacilingvaj tradukoj) **unu sola OFICIALA VORTARO**, kun nur Esperantaj **definicioj**, ilustritaj per ekzemploj tiritaj el la viva Esperanta literaturo, precipe la verkoj de Zamenhof. Tiu Oficiala Vortaro devus sin bazi severe kaj ekskluzive sur la ekzistanta literaturo, donante la preferon al la verkoj de Zamenhof.

La tasko prepari tian Vortaron kompreneble postulus ĉe la Lingvo Komitato kaj ĝia Akademio pli penajn klopodojn ol aldoni nacilingvaj tradukojn al Radikaro. Sed tia idealo estas tute praktika, ĉar la materialoj kuŝas ne nur abundaj sed sufiĉe bone ordigitaj por preskaŭ tuj fruktodona plilaborado. En la unua tempo la Lingva Komitato simple atentu la nunan Oficialan Radikaron. Ĝi faru la radikojn vortoj, aldonante la diversajn konformajn gramatikajn finaĵojn. Forjetante ĉiujn nacilingvaj tradukojn, ĝi aldonu definiciojn nur en Esperanto. Se ĝi ne deziras plenumi tiun laboron de komence, ĝi simple bezonas preni ekz. la Vortaron de Kabe kaj preni la definiciojn el tio tute pretajn, nur ilin kontrolante kaj eventuale kelketloke pligustigante. (Ekz. la Kabe'aj definicioj de **arbitro** kaj **ignori** ne konsentas kun la uzado de Zamenhof.) Al la definicioj oni nepre aldonu ĉe ĉiu radikvorto klasikajn ekzemplojn pri ĝia ĝusta uzado, prenitajn, cetere, ne el la Kabe-Vortaro, sed el la klasika literaturo, kiam ajn eble el la verkoj de Zamenhof. Por la sendubsencaj radikoj oni ja bezonas aldoni nur referencojn. Eĉ por tiu lasta tasko ni havas la materialojn jam pretajn. Ni havas kelkajn bonegajn presitajn konkordancojn de diversaj verkoj de Zamenhof, kaj la aŭtoro de ĉi tiu artikolo nun sendadas al la Prezidanto de l' Akademio manuskriptan konkordancon de la tuta presita verkaro de Zamenhof kaj de Kabe kaj de kvindek ses elektitaj verkoj de diversaj aliaj plej bonaj aŭtoroj.

Sekvante la ekzemplon de aliaj lingvoj oni povus ankaŭ meti en krampoj inter ĉiu radikoj kaj ĝiaj definicioj la etimologion (eble aldonante noton pri ties disvastigo tra la ĉefaj lingvoj). Bazon por tiu tasko formus la Naŭlingva Etimologia Leksikono de Bastien.

Por konkretigi nian ideon pri tia Oficiala Vortaro ni jen donas kelke da simplaj ekzemploj:

Absint-o (L. *absinthium*: FIHPGARPo). Forta maldolĉa brando de verda koloro, preparata el la samnoma vegetaĵo: la buŝo de malĉastulino elverŝas mielon.... Sed ŝia sekvaĵo estas maldolĉa kiel absinto — Sent. V, 3-3.

boj-i (meza formo inter F. *aboyer* kaj A. *to bay*—el M. F. *baier*, *abaier*; kp. I. *abbaiere*—? el L. *baubari*).—1. krii kiel hundo: (la hundo) komencis furioze sin boji.—F. K. 39.—2. Malĝentila esprimo pri parolaj atakoj: **Hundo** bojas, **homo** vojas.—P. E. No. 544.

laŭ (G. *laut* (*gemass*)). Prepozicio kun la senco: konforme al: **La** pli juna filino....**estis** la plej portreto de sia patro **laŭ** sia boneco kaj honesteco.—Ekz. sek. 11.

tuj (?prononca kunpremiĝo de F. *tout de suite*).—1. Post tre mallonga tempo, senprokraste: **ŝi** tuj **lavis** sian **kruĉon**.—Ekz. sek. 15.—2. En tre malgranda interspaco de io, tre proksime apud io: la plej bela estas....**rigardi** la grandan

urbon, kiu sin trovas tuj sur la bordo de la maro.—F. K. 38. tuj-a. Okazanta tuj: mi dankis lin por la tuja plenumo de mia deziro.—Ekz. sek. 31. tuj-e. Senceremonie, rekte: mi estas sufiĉe malhonta ne tuje fali sur miajn genuojn.—F. K. 166. Kp. G. D. 39.

GENEVA KONGRESO

RAPORTO

de la

PREZIDANTO DE L'AKADEMIO ESPERANTISTA
PROFESORO THÉOPHILE CART, PARIS

“Esperanto estas vivanta lingvo de vivanto popolo” diris iam prave D-ro E. Privat. Tiu ĉi popolo tute ne estas ema forlasi sian lingvon kaj ĝin, laŭ la deziro de kelkaj teoriuloj, aliformigi tiamaniere, ke, iĝinta fakte nova lingvo, ĝi ne plu estus ĝia propra, jam komune uzata lingvo, de multaj kiel dua gepatra lingvo amata.

Vivanta lingvo, ĉar vivanta, pro la ĉiam renovigataj kondiĉoj kaj postuloj de la vivo evoluas, sed laŭnature, iom post iom, preskaŭ neri-markeble por la uzantoj.

Tiun ĉi evoluadon oni konstatas ĉu en la gramatiko, ĉu en la vortaro.

Ju pli simpla la gramatiko, ju pli logika,—kaj sur la lingva kampo le ĉefa logika leĝo estas la leĝo de la analogio,—des malpli rapida fariĝas la evoluo. Nia Zamenhofa gramatiko estis jam de la komenco tiel simpla, tiel logika, ke la vivo, t. e. la komuna praktiko, la internacia uzado alportis en ĝin neniun rimarkeblan ŝanĝon kaj verŝajne alportos neniun gravan en la estonteco.

Pri la vortaro la demando estas pli komplika, tie ĉi la evoluo konsistas unue en tio, ke kelkaj esprimoj iom post iom malaperas, fariĝas arkaismoj kaj estas anstataŭigataj de aliaj esprimoj, ĝenerale pli simplaj, pli koncizaj; kunmetitaj vortoj cedas lokon al novaj radikoj: malfalsa-aŭtentika, manringo-braceleto, malserioza-frivola, suprenrampi-grimpi, neprokrastebla-urĝa, tegmentĉambro-mansardo, ŝanceliĝi-heziti k. t. p., k. t. p.; due, kaj precipe, la vortara evoluo estas pli ĝuste simpla pli-riĉiĝo dank’ al enkonduko de novaj radikoj, kiam kaj kie la jam ekzistanta vorttrezoro ne sufiĉas por traduki ian ideon kun sufiĉa precizeco. Sed tian rajton: uzi novajn radikojn, havas nur—tion tre prave ripetis diversfoje la eminenta direktoro de la Sekcio pri komuna vortaro, Prof. Grosjean-Maupin—tian rajton havas nur tiuj, kiuj perfekte posedas la lingvon kaj konas ĉiujn ĝiajn esprimrimedojn. Tro ofte la enkonduko de novaj radikoj estas nur signo de nesciado kaj de mallaboremo: multe pli facile estas krei novan vorton, ol serĉi taŭgan solvon, uzante nur la oficialajn radikojn. Tia kreado estu ĉiam kaj por ĉiuj malĝojiga, eĉ dolora, kaj ĝi efektiviĝu ne “facilanime (Zamenhof)” sed nur pro nepra neceseco, post peniga pripensado. Nian Majstron timigis la “dikaj vortaroj.... kun siaj centmiloj da vortoj”; ili ankaŭ nin timigu!

Tamen, ke novaj radikoj en lingvo, kiu vivas, estas necesaj, tion neniun neas, sed ilin akiras kaj akiros nia komuna lingvo precipe dank’ al la teknikaj kaj sciencaj vortaroj, kiuj postulas je alta grado specialan apartan precizecon. Por Esperanto, kiel por ĉiuj niaj modernaj lingvoj; la scienco, kies rolo ĉiam pli kaj pli grandiĝas en la homa socio, estas kaj estos ĉefa fonto, el kiu la komuna lingvo ĉerpas novajn vortojn. Niaj

lingvoj pleniĝas kvazaŭ senkonscie per la senĉesa alfluo de l'preciza scienca terminaro.

La plej grava tasko de niaj lingvaj institucioj estas konstati, kontroli kaj fine oficialigi la rezultojn de tiu ĉi evoluado aŭ pliriĉigado. Oni ne parolu pri ŝtoniĝo de nia Zamenhofa Esperanto: Ĝi neniel ŝtoniĝis!

Ni ne devas forgesi aliparte, ke nia lingvo havas sian propran spiriton. Plene aprobindaj estas la konsiloj de D-ro Privat en lia raporto, kiam li insistas pri la neceseco legi kaj relegi la verkojn de D-ro Zamenhof, "kiu la plej multe laboris por kaj en Esperanto kaj la plej bone konas ĝian spiriton" (Deklaracio). Esperanto ne estas la sumo de niaj roman-germanaj lingvoj, sed ilia sintezo. Same ĝia spirito ne estas la sumo de la spiritoj de niaj lingvoj, sed ilia sintezo, sekve ia **propra** spirito. Postuli de Esperanto, ke ĝi traduku laŭvorte el tiu aŭ alia lingvo, konservante la ecojn, la nuancojn de ĉiu aparta estus tropretendema eraro, ne nur, kiel skribis D-ro Zamenhof, ĉar "ĉiu komencus tiri en sian flankon kaj la lingvo restus eterne, aŭ almenaŭ dum tre longa tempo, malgracia kaj senviva kolekto da vortoj," sed ankaŭ, ĉar ĝi baldaŭ pereus pro "tropleneco." El internacia lingvo ni ne klopodu fari "ĉiunacian" lingvon, kiu, sumigante ĉiujn nacilingvajn idiotismojn, fariĝus por la Esperantistaro vere enigma fremda lingvo. Tradukisto devas esti kapabla repensi en Esperanto la tradukotan tekston (vidu: **Letero al Borovko**), se ne, se, por traduki, li ĉiumomente bezonas la helpon de naci-esperanto vortaro—kiu cetere ĉiam ŝajnos al li ne sufiĉe plena, ne sufiĉe vort- aŭ esprimriĉa—li estu modesta, konservu por si sian tradukajon kaj konsideru ĝin kiel simplan, cetere por lernanto utilan ekzercon. Tamen li ne senkuraĝigu. Li legu atente kaj studu la verkojn de niaj plej bonaj stilistoj kaj, precipe, de nia Majstro, fine, kiam post pacienca laborado, li, laŭ la esprimo de D-ro Zamenhof, posedos la lingvon, tiam, sed nur tiam, li rajtos havi la ambicion pliriĉigadi nian literaturon kaj, okaze, nian vortprovizon. Li meditu aliflanke tiujn vortojn "lingvoj naturaj kreskas tute trankvile, ĉar kun tia lingvo neniu kuraĝas fari iajn eksperimentojn aŭ fleksi ĝin laŭ sia gusto, sed pri lingvo artefarita ĉiu opinias, ke li havas rajton de voĉo, ke li povas aŭ eĉ devas direkti la sorton de la lingvo laŭ sia kompreno.... En lingvo artefarita.... ĉiu bagatelo, kiu ne estas konforma al nia gusto, pikas al ni la okulojn kaj vekas deziron de refarado. Lingvo artefarita dum longa tempo estas elmetata al senĉesaj ventoj." (Parolado en la 8a Kongreso.)

Tiuj ĉi klarigoj kaj konsiloj estas sendube la lastaj, kiujn mi eldiras kiel Prezidanto de la LK kaj de ĝia Akademio. Novaj elektoj por la Akademia estraro okazos antaŭ la fino de l'jaro. Laŭ mia konvinko ne estas bone, ke la sama homo havu en niaj vicoj dum tro longa periodo ian estran povon. Al maljuniĝanta, de jaro al jaro fariĝas la jaroj pli multpezaj: Plena povas resti lia kuraĝo, klara povas resti lia volo, firma povas resti la mano, sed kuraĝo, volo, mano iom rigidigas, eĉ "ŝtoniĝas" kaj ne konservas la, dum senĉesa batalo, eble necesan flekseblcon. Arbaro vivas dank' al malapero de maljunaj arboj, kiu sola permesas la liberan kreskadon de junaj individuoj. Ni respektu kaj obeu la naturan leĝon!

Kiam en Krakovo nia kara Majstro forlasis sian oficialan rolon, li emocie diris: "Mi ankoraŭ la lastan fojon admonas vin: Laboru ĉiam en plena unueco, en ordo kaj konkordo.... Per unueco ni pli aŭ malpli frue certe venkos, eĉ se la tuta mondo batalus kontraŭ ni; per interna malpaco ni ruinigus nian aferon pli rapide ol tion povus fari ĉiuj niaj malamikoj kune. Ne forgesu, ke Esperanto estas ne sole simpla lingvo.... sed ke ĝi estas grava socia problemo." En **Cirkulera Letero** (1908) li estis skribinta: "Ĉiu vera amiko de lingvo internacia devas absolute silenti pri siaj personaj gustoj kaj gustetoj, kaj, por ke ni akiru por nia afero la **konfido** de la mondo, ni ĉiuj devas antaŭ ĉio labori en plej severa unueco! * * *

NEWS AND NOTES FROM THE CENTRAL OFFICE

The Cleveland Society were prevented from carrying out the plans for an out-of-doors picnic last month on account of a heavy rain. Instead, they enjoyed the hospitality of Gesinjoroj Jenkins, had a social time, worked on a set of By-Laws for the Society and went home happy. The new class will meet with Prof. Tomich, the instructor, 9010 Detroit Avenue, Tuesday evenings 7.30 to 9.30. The first hour will be for beginners and the second for advanced work. They are using *Tra la Jaro*.

Dr. Lehman Wendell announces an Esperanto course at the University of Minnesota, Extension Division, to begin September 15th.

The Boston Society was fortunate in having for a visitor recently Mr. R. J. Crago from New Zealand, who is seeing the world just now visiting the ports touched by one of the vessels of the Leyland Line of steamers. He is one of the shining examples of how Esperanto can be learned without a teacher, by intensive study. He speaks Esperanto with precision, ease and fluency. Through the U. E. A. year book Mr. Crago is looking up Esperantists in every port and delegates are fortunate to receive a call from him. He has promised to give us an account of his own experiences in the use of Esperanto.

Mr. Alex Ellis, a member of the Harmonio Esperanto group of New York while in the city on a business trip, was also a recent visitor to the Boston Society.

At the Swarthmore Conference of the Fellowship of Youth for Peace, September 8-10) the following resolution was presented by Miss Edris Rice-Wray (Vassar College) and adopted: "Recognizing that the success of international cooperation depends largely upon the ability of the people to understand and communicate with one another, we recommend to the members of the Fellowship of Youth for Peace the study of Esperanto and its introduction into the schools."

Under the auspices of the University Extension Division of the Massachusetts Department of Education, a course in Esperanto will be given on Thursday evening at the Boston Normal Art School, corner Exeter and Newbury Streets, commencing October 29th. The instructor will be Mr. Ernest F. Dow, former Secretary of EANA and who for many years has printed *Amerika Esperantisto*. Particulars of the course on application. Please pass this notice on that there may be a good sized class.

Bills for Membership Dues for the current year have been sent out, and we hope there will be a prompt response and many additions to the list.

RADIO

The "International Radio Manual" prepared by H. A. Epton, contains a short Esperanto course and exercises, a radio dictionary, list of foreign stations broadcasting in Esperanto, Morse code in Esperanto, radio symbols, illustrated, etc. Everyone interested in radio should possess a copy. Sent post paid for \$0.20.

The following Editorial note appears in Radio News for October with the beginning of a series of Esperanto broadcast lessons by Mr. J. D. Sayers of New York:

"The following is the first of a set of three condensed lessons in Esperanto, prepared especially to be broadcast from WRNY by Mr. Sayers in order that all readers of Radio News, wherever situated, may have oral practice in correct pronunciation of the World Radio Language. After these three lessons students following them will be prepared for reading, writing and beginning conversational practice. The first lesson will be given from WRNY at 10.00 P. M. September 24, on 258.5 meters. This will be followed by a lesson a month until the series of three is completed."

At the Cleveland Congress Edward M. Pharo of the Philadelphia Society, was appointed to arrange for official press reports of the coming congress in Philadelphia through the amateur radio stations of the ARRL. He now requests a volunteer from each city to help in arranging the work. The ARRL has kindly furnished a list of stations that can be used. Please communicate with Mr. Pharo at once at the Haddon Esperanto Institute, Haddonsfield, N. J.

FOR THE BEGINNER

La obelisko de placo S-ta. Petro en Romo.
(By an Italian)

La monolita obelisko devenas, kiel ĉiuj aliaj, de Egipto, kie ĝi estis kredeble eltrancita el granita ŝtonego ĉirkaŭ dekjarcentoj antaŭ la naskiĝo de J. Kristo.

De Heliopolis, la urbo de la obeliskoj, oni ĝin portis al Romo en la jaro 41p. J. K. laŭ ordono de la imperiestro Cajus Caligola, kiu ĝin starigis en la Nerona Cirko dedicante ĝin al Aŭgusto kaj Tiberio.

Tiu ĉi obelisko estas la sola, kiu ne estas difektita de la barbaroj, kiuj tre ofte detruis la majestajn monumentojn kaj la belegajn konstruaĵojn de la Imperia Romo.

La obelisko restis sendifekta, sed forlasita kaj preskaŭ enterigita ĝis la jaro 1586, kiam papo Siksto V ordonis al la fama arkitekturisto Domenico Fontana transloki ĝin mezen de la placo de S-ta. Petro, antaŭ la granda Baziliko.

Fontana efektive plenumis la translokigon kaj la starigon de la granda pint-monolito; tio estis vera gravaĵo en tiu epoko.

Oni rakontas ke, por ke la malfacila laboro de la starigo de la obelisko povu esti plenumata sen konfuzo, la papo publikigis avizon, per kiu li sciigas, ke kiu ajn kuraĝus elparoli nur unu krion aŭ kaŭzi malordon dum la stariglaboro, tiu estu mortpunita.

Oni komencis la laboron, sed, malgraŭ ĉiuj rimedoj uzitaj, oni tre penadis starigi la obeliskon. Je certa momento la ŝnuroj, sekaj kaj tre varmaj pro frotado, estis rompiĝontaj.

Tiumomente oni aŭdis krion el la silenta popolamaso: "Akvon al la ŝnuroj!" La arkitekturisto profitis je ĉi tiu konsilo, akvumis la ŝnuregojn kaj la obelisko estis tuj starigita.

La viro, kiu estis kriinta, estis Genova ŝipkapitano nomita Bresca. La papo, anstataŭ puni lin, plenegigis lin je donacoj kaj je privilegioj, kiujn liaj idoj ankoraŭ ĝuas.

Sur la pinto de la obelisko, kiu en la Cezara epoko estis ornamita per bronza globo (nun konservata en Kapitulo) kaj en kiu la popolo kredis, ke estas la cindroj de Julio Cezaro, Siksto V metigis riĉan metalan ornamaĵon kun bronza kruco, sur kiu li skulptigis surskribon, per kiu li dediĉis la obeliskon al la Sankta Kruco.

Eble pro ĉi tiu surskribaĵo, eble pro la fakto ke Siksto V estis koncesinta specialajn indulgencojn al tiuj, kiuj antaŭpasante la obeliskon, ĝin salutis per **Pater** kaj **Ave**, la popolo kredis, ke en la kruco estis enmetita peceto da ligno de la kruco sur kiu estis krucumita la Savinto. Sed, ĉe la fino de pontifikado de Klemento XII, en jaro 1734, la kruco estis malsuprenportita de la obeliskpinto kaj transportigita en salonon de la Arkivo de Vatikana Baziliko: atenta observado montris, ke nenio estis en ĝi; sed tiam tamen estis en ĝi enfermita relikvo de la Sankta Ligno de la Kruco, kiu estas ankoraŭ tie.

La granda maso de la obelisko (3210 centkilogramoj) ne estas apogita rekte sur la granda bazo, sed sur kvar bronzkuboj lokitaj sur la anguloj de la bazo mem. Ĉiujn ĉi kubojn Siksto V ornamigis per leonoj, kiuj, per la kurzigita dorso, subtenadas la belegan piramidoturon, disigitan de la bazo.

La jaron 1728, sub la pontifikado de Inocenco XIII, la suba parto de la obelisko estis ornamita per orumitaj festonoj kaj agloj, por kaŝi iajn truojn, kiuj malbeligis tiun suban ekstremaĵon. Estis ankaŭ ĉirkaŭe lokataj granitaj kolonoj kaj kvar balustradoj el Karara marmoro, sed ĉi tiuj estis poste forprenitaj ĉar ili malagrable kontrastis kun la tutaĵo de la granita monolito.

La obelisko de la placo de Sankta Petro, de la tero ĝis la supro de la kruco, estas longa m. 41.23., la alteco de l'obelisko estas 25,13 m., de la bazo m. 10,35, de la kruco kun la bronzaĵoj, kiuj subtenas ĝin, m. 5,75.

E. Filipi, en Itala Esperanta Revuo.

Answer in Esperanto the following questions, based on the above selection, either orally or in writing. Do not answer "jes" or "ne," but make each answer a complete sentence, the fuller the better. Any answers submitted to the editor of this paper, Herbert M. Scott, Moundsville, W. Va., will be corrected free of charge, **if return postage is enclosed**. The best "respondonto" for the month (if more than one) will receive honorable mention in the magazine.

1. Ĉu vi iam vidis obeliskon? Se jes, kie?
2. Ĉu vi iam vizitis Romon?
3. Ĝu kiu lando estis Heliopolis?
4. Kiu estis la unua imperiestro de Romo?
5. De kie venis la barbaroj, kiuj atakis la antikvan Romon?
6. Kiam homo mortas, kion oni faras al li?
7. Ĝu via urbo ĉu ekzistas placo? Se jes, kiom?
8. Kio estas baziliko?
9. Kiu estas la plej granda montopinto en Usono?
10. Ĉu iam estis Ora Ĝpoko?
11. Kiu estas la papo?
12. Kiu krimoj ankoraŭ nun estas mortpunataj?
13. Ĉu vi aprobas la mortpunon?
14. Kion faras arkitekturo (arkitekto)?
15. Kiam floroj sekigas, kion oni faras al ili?
16. Kiel nomiĝas la estro de ŝipo?
17. Kion oni donas kaj ricevas je Kristnasko?
18. Kiel nomiĝas la Kongresa domo en Washington?
20. Kiamaniere oni mortigis Jesuon Kriston?
21. Kiu tion faris?
22. Renkontante amikon sur la strato, kion vi faras?
23. Ricevinte peceton da ligno en la fingron, kion vi faras?
24. Kiu estas la "reĝo de la bestoj"?
25. Kiel nomiĝas la famaj tombokonstruaĵoj en Egipto?
26. Kiu estas la Usona nacia birdo?
27. Per kio oni ĉirkaŭigas la ĵerdekon de ŝipo por ke oni ne defalu en la akvon?

Read "Revue Orienta," monthly magazine dedicated to the Esperanto Movement in Japan, and know about Japan and Orient through our Esperanto.

Yearly subscription \$1.50. Send money to Japana Esperanto-Instituto, Tokio, Japan, or to K. A. Susuki, agent, P. O. Box 79, Orange, Tex.

FIRST COURSE IN ESPERANTO

Note: These elementary lessons, started in the September number, are compiled after the so-called "direct" method, discarding translations as much as possible, and thus learning to think directly in the language itself. The course will proceed entirely in Esperanto, utilizing at first the many roots and formation that are common to English and Esperanto. An Esperanto-English key to **foreign** roots will be furnished, for reference in extreme cases, but it will be printed in small type at the end of the monthly installment **following** that in which the respective foreign roots appear. Thus there will always be a month in which the student's mind can train itself to determine the meaning of any strange looking root, if at all possible, from the context.

LECIONO III.

Adjektivo.

1.

La oceano estas blua. La klaso estas diligenta. Mulo estas obstina besto (besto obstina). La paciento estas tre pala. Estas freŝa butero sur la tablo. La portreto estas simila (similas) al la originalo. La tajloro estas diligenta kaj honesta. Ordinara leciono en Esperanto estas longa sed simpla. Ĉu la turisto estas riĉa? Jes, li estas riĉa. Ĉu aŭtomobilo estas rapida? Jes, ĝi estas tre rapida. Ĉu boato estas rapida? Ne, ĝi ne estas rapida. La klimato de Brazilo estas varma. La aero de la parko estas pura kaj freŝa. La papero sur la tablo ne estas pura. Aleksandro estas studento gaja, sed en klaso i estas atenta kaj diligenta. Ernesto kaj Aleksandro estas en la sama universitato. Esperanto estas necesa por la komerco kaj la scienco. La abrikoto ne estas matura en vintro. La generalo estas nobla persono: honesta, justa kaj brava. La profesoro apartenas al la societo, sed li ne estas aktiva membro. La speciala signo de l'interrogativo estas **ĉu**. La speciala, universala signo de l'adjektivo en Esperanto estas **-a**.

2.

Suno—suna. Ŝtono—ŝtona. Danĝero—danĝera. Kuraĝo—kuraĝa. Letero—letera. Papero—papera. Literaturo—literatura. Historio—historia. Heroo—heroa. Persono—persona. Aero—aera. Nacio—nacia—internacia. Kaŭzo—kaŭza. Verbo—verba. Adjektivo—adjektiva. Humoro—humora. Teatro—teatra. Scienco—scienca. Acido—acida. Birdo—birda. Provinco—provinca. Religio—religia. Infekto—infekta. Surprizo—surpriza. Germano—germana. Apud—apuda. Jes—jesa. Ne—nea.

Venus estas planedo. Ĝi apartenas al la suna sistemo. Apud la rivero estas ŝtona kastelo sur roko. Dinamito estas danĝera substanco. Heroo estas kuraĝa. La kuraĝo de la generalo estas heroa. Estas letera papero (leterpapero) sur la tablo. La letera stilo de l'aŭtoro estas simpla kaj klara. La papera modelo estas tre natura. La plano ne estas praktika; ĝi estas nur papera (sur-

papera). Glera estas la literatura historio de la lando. Romo estas metropolo historia (historia metropolo). La letero estas persona, ne komerca. Ekzistas aera poŝto inter New York kaj San Francisco. La nacia kongreso estas en Washington. Esperanto estas lingvo internacia. Ekzistas kaŭza rilato inter elektro kaj ozono. -as estas signo verba. -a estas signo adjektiva. -o estas signo substantiva. La poemo estas humora. Ĝi estas tre humora. Ĝia humoro estas riĉa. Aktoro estas persono de la teatra profesio. La radio estas scienca fakto de la moderna epoko. Vinagro estas acida. Ornitologio estas birda scienco (ornitologio estas sinonimo de (sinonima kun) birdoscienco. La provinca polico ne estas tiel energia kiel la polico metropola, sed la polica ĉefo de la provinco estas persono kapabla. Li estas ankaŭ religia, sed ne superstiĉa. La tuberkulozo estas infekta. La aserto de la profesoro estas surpriza. La ministro estas germano, kaj lia diplomatio estas germana. La palaco staras apud parko. Ĉu la parko apartenas al ĝi? Jes ("jes" estas respondo jesa). La argumento de l'oratoro estas nea. La tajdo estas fenomeno oceana. Ĝi estas rezult(at)o de la luna influo (influo de la luno). La tera magnetismo rezultas el elektro. La tero estas planedo. Paŭlo ne estas dentisto, sed li estas en denta kolegio. Dento de elefanto estas longa. Metodisto Episkopa estas protestanto. La episkopo estas en la katedralo. -a estas signo gramatika. La gramatiko de Esperanto estas simpla.

Questions

1. What letter do all Esperanto adjectives end in?
2. How can we turn any noun into its nearest related adjective? (See 1st paragraph of Section 2 of this lesson.)

N. B. Beginners are cautioned against attempting at this stage the reverse process, of turning natural adjectives into nouns, as there is generally a distinction to be made between abstract and concrete nouns, and this is accomplished by the intervention of suffixes, which will be learned later.

3. Does the adjective come before or after the noun?
4. By prefixing what little word may any sentence (not already a question) be turned into a question?
5. What are the meanings of the following new non-English words used in the above lesson? (Key next month, but it ought to prove superfluous.)

Interrogativa partikulo: ĉu.

Adverboj: jes, nur.

Prepozicioj: por, inter, kun, el.

Pronomoj: li, ĝi.

Key to Non-English words in Last Lesson

la—the; de—of, from; al—to; sur—on; en—in; apud—by; (next to); kaj—and; sed—but; ankaŭ—also; ne—not (or no)

THE KRESTOMATIO CLASS

With this issue we begin a department for the regular study of the **Fundamenta Krestomatio**, the official stylebook of the language. This work, too often ignored, or else skimmed over in a desultory fashion, should be systematically and thoroly digested as the foundation of all work in connection with the language after the completion of elementary textbooks and readers. Only by close attention to the forms and precedents laid down by the **Krestomatio** can we preserve that international unity of word-use, syntax and idiom which is an absolute essential for the fluent understanding of Esperanto equally well by all countries.

Our selections for study will be taken from various parts of the work, and will in each case be followed by critical notes and applicational exercises. These last are most important, as developing for practical, everyday use the principles laid down in Dr. Zamenhof's stylebook. Any criticisms or questions regarding either our notes or exercises will be thankfully received, and, as far as possible, answered in this magazine. Please do not ask for or expect private correspondence as to this department.

Selection 1, F. K. pp. 82-83

Kulereto. En bona restoracio estas granda amaso da homoj, kiuj manĝas kaj trinkas. Apud du tabletoj, proksime de la enirejo, sidas du sinjoroj: unu jam nejuna kun friponeta vizaĝo: antaŭ li sur la tablo staras malplena glaseto kaj telero kua duono da pantranĉo kun ŝinko; la dua—juna homo, dande vestita, videble ĵus sidiĝinta apud la tableto; li detiris siajn ŝamajn gantojn kaj disbutonumas la superveston. La nejuna sinjoro legas gazeton kaj de post ĝi li de tempo al tempo ĉirkaŭrigardas la publikon.—Servanto! vokas la juna dando: tason da kafo kaj pasteĉeton! Post kelkaj minutoj la servanto alportis. La juna homo komencas trinki la kafon, rigardas ĉirkaŭen sur ĉiuj flankoj kaj subite kaŝas la kulereton de sia kafo en la poŝon. Tion ĉi rimarkis la maljuna sinjoro. Li vokas la servanton. Tiu ĉi aperas. —Tason da kafo kaj pasteĉeton! La postulitaĵo estas alportita. La sinjoro manĝas.—Se vi volas, mi montros al vi ĵonglon, li diras al la servanto, alvokinte lin. La servanto ridetas.—Rigardu: ĉu tio ĉi estas kulereto? Jes, sinjoro.—Kie do ĝi estas nun? demandis la sinjoro, rapide kaŝante la kulereton en la poŝon.—En via poŝo.—Ne, ne en mia, sed en la poŝo de tiu ĉi juna sinjoro. La servanto senvole returnas sin al la dando. Tiu ĉi suprensaltas.—Volu, sinjoro, elpreni la kulereton el via poŝo, turnas sin al li la nejuna homo. Vole-ne-vole la dando enŝovas la manon en la poŝon kaj eltiras la kulereton.—Nu, vi

estas vera ĵonglisto, li rimarkis konfuzite.—Jes. Prenu por la kafo; la brando estas pagita, diras la ĵonglisto, ĵetante moneron sur la tablon, kaj foriĝas, akompanata per salutoj de la mirigita servanto kaj forportante la kaŝitan kulere-ton.

Notes

Kulere-to, "a teaspoon." What would **kulere-go** mean?—**Apud proksime de**: distinguish these. The first means "right next to, adjoining," the other means "near." There is no single word in Esp. for "near"—this phrase is the equivalent.—**nejuna**, "elderly." **Ne** in composition implies merely a negation of the main root, and not, like **mal**, the opposite idea. Hence, in practice, it forms milder, kind of "half-way" words between root-words and their **mal**-contraries. Thus: **varma**, "warm," **malvarma**, "cold," **nevarma**, "cool"; **seka**, "dry," **malseka**, "wet," **neseka**, "damp."—**friponeta**, "mischievous." Like **ne**, the suffix **-et-** often softens the meaning of roots. **Fripono** is a rogue, a "crook." **-et-** takes the moral evil out of the root, leaving the sense of "trickery" only in the sense of jokes.—**Glaseto**, "a wineglass." What would **glasego** mean?—**pantranĉo**, "slice of bread."—**pantranĉo kun ŝinko**, "ham sandwich."—**dande vestita**: the adverbial ending, **-e**, sometimes denotes "like a."—**videble**: same as **evidente**. We also have **okulvideble**, which is stronger.—**ĵus sidiĝinta**, "who had just sat down." In elegant style participial phrases often replace the more cumbrous relative clauses of English.—**detiris**: **de** in composition regularly means "off" or "from."—**ŝamajn**, "kid." **Ŝamo** comes from a **ĉamo**, just as **katuno** comes from **kotono**.—**disbutonumas**: logically **malbutonumas** would be better.—**supervesto** is not the usual word for overcoat, which is **palto**. Acc. to *Ekzercaro*, sek. 31 **supervesto** is a gown. Of course, the *Ekzercaro*, being part of the *Fundamento*, should govern in cases of difference, even as against the *Krestomatio*. Incidentally, **surtuto**, which by derivation might seem to equal "overcoat," is never that, but always means "coat." (See *Ekzercaro* sek. 40, frazo 18; *Krestomatio* pp. 19, 22, 153; *Batalo de l'Vivo* 31 (kp. p. 38, where **supervesto** is again used for "overcoat"); *Revizoro* 22 (contrasted with **palto**); *Marta* (*La Revuo* III, 338; IV, 98, 195); *Rabeno de Baĥarah* (*La Revuo* VIII, 339.)—**de post ĝi**: **post** usually connotes time, **malantaŭ** meaning "behind." Only occasionally, as here, when no danger of ambiguity, is **post** used for space. **De post**, in the sense of "since" (time) is now generally united into **depost**.—Note the phrase **de tempo al tempo**. In *La Espero* we have the expression "Nun **de loko flugu ĝi al loko**."—**Servanto**: logically this formation would mean only an occasional or amateur "server," but after the analogy of natural-language words **servanto** commonly stands for the professional **servanto** (strictly

servisto).—**tason**: accusative after **alportu** implied.—**pasteĉeto**, “patty,” from **pasteĉo**, a meat pie. Our fruit pies are almost unknown in Europe, the nearest equivalent being the English “tart” (Esp. **torto**).—**alportis** (ĝin): an unemphatic pronoun object is not infrequently omitted. **Alportis**, “has brought.” This tense in Eng. is called for on account of the whole anecdote being in the “historic present.” Remember that the Esp. tenses are very elastic, frequently representing two or three of our English tenses. Thus **mi staras** equals both “I stand” and “I am standing”; **mi staris** may mean “I stood, was standing, have stood, or had stood”; **mi staros** may mean either “I shall stand” or “I shall have stood.” The context readily determines the sense (in case of ambiguity, only, we use the very precise compound tenses, which, in Esperanto, are rather cumbersome for continual use, and are seldom really necessary).—**ĉirkaŭeN**: because direction or figurative “motion” of his glance is implied.—**Sur ĉiuj flankoj**: logically we would expect the preposition **al**. But **kp.** still more illogical **sur ĉiu paŝo**, F. K. 238, and worst of all **sur unu el tiuj ĉi baloj** and **sur balo**, pp. 159 and 87.—**kaŝas...en la poŝon**: why accusative: **kaŝi** in good style always thus followed by acc. of place of concealment, besides, of course. acc. of thing or person hidden.—**Tiu ĉi**: usually, as here, “the latter.” **Tiu** is “the former.”—**Postulitaĵo**: the concrete result (aĵo) of the **postulo**. **La postulo estas plenumita, la postulitaĵo** (the coffee and pasty) **alportita**. — **ĵonglo**, “(juggler’s) trick.” Distinguish **ĵonglado**, “juggling, sleight-of-hand” from **magio**, “magic” (implying tricks other than of manual dexterity).—**senvole**, “involuntarily.” Dist. **kontraŭvole**, “against the will.”—**Volu**, “please.” Often unnecessarily compounded with **bon-**.—**Vole-ne-vole**, “willy-nilly.”—**enŝovas...en**: this double use of a preposition, in composition and out of it, is taken from the classical languages, and is common in Esperanto.—**Prenu** (monon) **por la kafo**, “here’s for the coffee.”—**pagita**, “paid for.” In Eng. we pay for a thing, in Esp. we pay it.—**foriĝas**, “makes off”—a shade of meaning not expressed by **foriras** (foriĝi, lit. “to become away”).—**akompanata** **forportanta**E: why the adjective-participle in the one case and the adverb-participle in the other? A reason for the distinction is easier felt than expressed. The Esp. participial system is capable of so many finer shades than can possibly be conveyed in the national tongues.

STRIKE WHILE THE IRON IS HOT—A CLASS THEN AND THERE
BOOKS and PROPAGANDA Material of all kinds are on sale at **The ESPERANTO OFFICE**
Drop us a postcard asking for a catalog
THE ESPERANTO OFFICE, 507 Pierce Building, Copley Square, Boston 17, Mass., U.S.A.

ISOLATED STUDENTS!

The editor of *Amerika Esperantisto*, formerly chairman of examinations of E. A. N. A. offers

A PRACTICAL CORRESPONDENCE COURSE in ESPERANTO

in three terms of fifteen lessons each.

This course is guaranteed to prepare one for the advanced examination of E. A. N. A. and give one a thoro working knowledge of the language.

Instruction is individual, and in case of failure to pass the E. A. N. A. advanced examination upon completion of the course free coaching will be given until the student passes.

Payment is required in advance, but a student may stop work at any time, and fees will be refunded covering the uncompleted portion of the course.

Price of lessons (including constant individual instruction), per term, \$15 (in advance).

Entire course (three terms, in advance) \$40.

Special Elementary Course.

Those following the Elementary Lessons now running in *Amerika Esperantisto* may receive individual instruction and examination upon these lessons, with guarantee to prepare the student to pass the preliminary examination of E. A. N. A., at the special price of \$5 per term of ten lessons (in advance). Payment subject to refund pro tanto if work discontinued.

Herbert M. Scott, A. K. of E. A. N. A.,
Moundsville, W. Va.

Save Money on Your
PERIODICAL SUBSCRIPTIONS
Lowest Club Rates on Your List.
We make a Specialty of furnishing
Magazines of all kinds wherever published, to subscribers anywhere.
Send us your Magazine orders for
Quotation
THE PALMER CO.
120 Boylston St. Boston, Mass.

TUCKER TEACHERS' AGENCY, Inc.
120 Boylston Street
Rooms 516-517-518-519
Boston, Mass.

ADVERTISE IN ENGLISH — AND IN ESPERANTO

Reklamoj \$20. po pago— $\frac{1}{4}$ pagaĵ aŭ pli—10 numeroj sen ŝanĝo \$150. Perantoj skribu, pri rabato.

STUDY ESPERANTO

ESPERANTO HAS THE ENDORSEMENT OF EVERY
REASONABLE INVESTIGATOR

as the one PRACTICAL auxiliary language

Recognized and in use as such since the World War by:

The International Red Cross
The World Union of International Associations
The French and Italian Associations for the Advancement of Science
The French Academy of Sciences
The International Women's Suffrage Alliance
The International Peace Bureau
The International Labor Office
The World Union of Women
The Catholic International League of Youth
The Young Men's Christian Association
The International Bureau of Freemasons
The International Fairs of Leipzig, Frankfort, Lyons, Paris, Basle,
Padua, Lisbon, Barcelona, Bratislau, Bordeaux, Vienna, Reichenburg,
Malmoe, and Helsingfors
The Centennial Exposition of Brazil
The Paris Chamber of Commerce
and dozens of other organizations

UNANIMOUSLY ENDORSED BY LEAGUE OF NATIONS ASSEMBLY
By vote of September 21, 1922

HESITATE NO LONGER

ELEMENTARY and ADVANCED

CLASSES FOR STUDY OF THE LANGUAGE

are now just forming in all the principal cities of
NORTH AMERICA

and courses by correspondence may be arranged for anywhere

(If you lack details as to local courses write today to)

The Central Office of the Esperanto Association of North America
507 Pierce Bldg., Copley Sq., Boston 17, Mass., Hdqrs. for information & supplies